

Misjonshilsen

- med kunnskap om Jesus til hele verden

Organ for Lærernes Misjonsforbund

Nr. 5-2025 oktober

121. årgang

Elfenbenskyst

Tema 2025
Gud gir vekst

Lærernes Misjonsforbund

- med kunnskap om Jesus til hele verden

Kontor- og postadresse:

Gjennestadtunet 85

3160 STOKKE

Tlf. 41 04 69 34

E-post:

dagligleder@laermisj.no

Misjonshilsen

Utgiver: LMF

Ansvarlig redaktør:

Inger Marie A. Oppegård

Redaktør/layout:

Kristina Hvarnes Andersen

Konsulent layout:

McIntosh Design

Trykkeri:

Erik Tanche Nilsen AS, Skien

Lærernes Misjonsforbund (LMF)

er et tverrkirkelig fellesskap av lærere og andre som er opptatt av undervsining og misjon.

Det finnes lokale LMF-grupper rundt i Norge.

LMF gir lønnsstøtte til

13 utsendinger som er utsendt av andre misjonsorganisasjoner.

Medlemmer mottar

Misjonshilsen fem ganger i året. Bladet inneholder informasjon fra utsendingene og prosjektene LMF støtter, bønnesider, andakt m.m.

Adresseendringer og stoff til bladet sendes til LMFs kontor.

Frister for stoff til Misjonshilsen:

MH 1/26: 10. des.

MH 2/26: 2. mars

MH 3/26: 20. april

Forside: Katie Møgster.

Les mer om henne på side 16.

Foto: Kristina Hvarnes Andersen

Innhold

Hilsen fra styreleder 3

Bibeltime 4-7

Bønnesider 8, 21, 26

Nytt fra utsendinger 9-17 og 22-23

Adresser til utsendinger 18-20

Glimt fra Norge 24,25,27

Daglig leder har ordet 29

Medlemssiden 30-31

Daglig leder:

Inger Marie A. Oppegård

tlf: 41 04 69 34

E-post:

dagligleder@laermisj.no

**Informasjons- og
organisasjonsrådgiver:**

Kristina Hvarnes Andersen

tlf: 97 72 90 47

E-post:

kristina@laermisj.no

Landsstyreleder:

Ragnhild L. Knotten

tlf: 92 20 48 00

E-post:

ragnhild.knotten@

sondagsskolen.no

Følg oss på Facebook:

Lærernes Misjonsforbund

Nettside:

www.lmisj.no

**Vil du bli medlem,
settes i kontakt med en gruppe i
nærheten av der du bor, eller få
mer informasjon om LMF?**

**Send e-post til
dagligleder@laermisj.no
eller SMS til 41 04 69 34**

Medlemskontigent per år:

Enkeltmedlem: kr 500.-

Ekteparmedlem: kr 700.-

Studentmedlem: kr 250.-

**Melder du deg inn nå, får du
gratis medlemskap ut 2025**

Vipps:

104032

Kontonummer:

3000 15 38094

Å være et forbilde

Noe av det beste jeg får gjøre i jobben min i Søndagsskolen, er å ha kurs for unge ledere. Å kunne hjelpe dem til å se hva de er gode på. Å vise dem hvilke oppgaver de kan gjøre som leder. Å si til dem at de er forbilder for barna.

Vi er alle forbilder for mennesker rundt oss. Og vi har alle hatt forbilder i livet vårt.

Hvem var det som ble viktig for deg i livet ditt? Hva var det ved denne personen som gjorde at du så opp til vedkommende?

Har du husket å takke noen av personene som var forbilde for deg? Eller kanskje du kan fortelle det til noen av etterkommerne til denne personen? Ofte er det i begravelser slike fine ord kommer fram. Men det er ekstra fint å kunne si det til mennesker mens de lever også.

Takk for at DU har betydd noe for mennesker du har møtt opp gjennom livet!
Takk for at du har tatt deg tid til å lytte til og å se de du har møtt!

Takk for at du fortsatt betyr mye for menneskene rundt deg!

Styreleder - Ragnhild L. Knotten

Har du husket å takke noen av personene som var forbilde for deg?

Himmelvei

Sang av Viggo Klausen

*Takk for det du gav til Herren
Takk for det du gav
Det du syntes var så lite
Som ingen kunne ha noe nytte av
Men her står din belønning
For strev og svette, bønn og tårer
Jeg ble en av de som fant
min himmelvei på grunn av deg*

*Det du lærte meg på søndagsskolen
Det ble min trygge barnetro
Og den fikk vokse gjennom alle livets faser
Og det ble en tro som stod.*

*Og du så til meg i en tid som var vanskelig
Du ga meg tro på framtiden
Og din trofasthet i bønn,
den ble belønnet ved at jeg en dag fant frem*

*Fordi du delte av din tid- er jeg her
Fordi du rundhåndet gav din gave- er jeg her
Fordi du ba og aldri ga deg- er jeg her
Fordi du sang så jeg fikk se deg- er jeg her*

Gud gir vekst

Elisabeth E. Levy fra Den norske Israelsmisjon holdt en av bibel-timene på årets sommermøte til Lærernes Misjonsforbund (LMF). I likhet med de andre talerne på sommermøtet, fikk hun tildelt LMFs årstema som overskrift, nemlig: Gud gir vekst.

Tekst: Elisabeth E. Levy

Foto: Kristina Hvarnes Andersen

Noen lånte ord fra Hans Børli til innledning: «Den som har lengselen i seg – er aldri fattig. Lengselen kan legge en blå kongekappe selv over tiggerens magre skuldre».

Jeg tror at ordet *lengsel* beskriver godt det temaet vi har her på sommerstevne i år. Vi som er samlet her, har en felles lengsel i oss for alle folkeslag, vi ber og arbeider for at alle skal få et møte med Mesteren fra Nasaret som sin Messias. Å leve i denne lengselen, i dette håpet, det gjør oss rikere. Men midt i dette håpet, i denne lengselen, er det godt å vite at det er Gud som gir vekst.

For vi er ofte veldig utålmodige på Guds vegne. Vi løper ofte langt foran. Det er godt ment, men så trenger vi noen ganger å stoppe opp for å bli minnet på at det er Gud som gir vekst.

Israel

Jeg har arbeidet, og arbeider fortsatt, i et land der vi må gi oppdraget og veksten i Guds hender. I Israel er det ikke masseomvendelser og store dåpstill. Det er tverimot et land der «de gode nyheter» har svært vanskelige kår. Vi begynner ikke vårt arbeid en gang på null-punktet, vi begynner på minus. Og hvorfor det? Vi strever med Kirkens tusenårige antijødiske historier og erstatningsteologi. (Om jødene vet noe om Luther, så er det hans antijødiske uttalelser).

De Jesus-troende jødene utgjør i Israel cirka 15 000, noe som gir under en halv prosent av Israels jødiske befolkning. De kommer til tro, men

ofte som «Nikodemuser om natten», én etter én. Men fra 1948 og frem til i dag har vi sett en økning fra ca 25 til 5000 i 1999, og i dag ca 15 000. Det er små tall, men det er en mangedobling! Så hva vil tallene vise om 20-30 år? Bare Gud vet, og det er Gud som gir vekst i den rette tid. Men det ser ut som om sløret som Paulus taler om, begynner å bli dratt til side. Frøene som ofte ble sådd i smerte og vanskelige kår, begynner å gi vekst.

Gud svarer i sin tid

Vi sår noen ganger uten å se vekst med en gang, men i den gitte tid, i Guds tid, kommer veksten. Kanskje blir Israel det siste «misjonslandet» (kanskje sammen med den muslimske verden – MBB, *Muslim Background Believers*), det siste landet til å se Jesus som Messias.

Men det hele startet en gang i Jerusalem, og jeg tror det hele *mission completed* vil ende der. «Da vil de se opp til ham som de har gjennomstunget», som Skriften sier ifølge profeten Sakarja. Da vil de til slutt si: «Jesus min bror».

Men allerede nå skjer det ting, sakte, men sikkert. Gud gir vekst.

Bibeltimen på sommermøtet måtte vises som video på storskjerm, for Elisabeths fly fra Israel ble kansellert grunnet krigen mellom Israel og Iran.

En salme av Vidar Kristensen sier dette så fint: «Når ordets nøkler åpner en lukket hjertegrind, går vi et skritt til siden slik at Jesus slipper inn». Det er Gud som gir vekst, det er Den hellige ånds verk. Det er viselig slik, sånn at vi ikke skal skryte, men arbeide i ydmykhet. Som en sa en gang: «Noen ganger føler jeg at det er mer *på tross av* meg/oss enn *på grunn av*». Vi kan ikke frelse noen, men vi kan være budskapets hender og føtter. Gud trenger at noen er villige til å gå.

I en skotsk salme, i oversettelse av Hans Olav Mørk, står det: «Det er navnet ditt jeg roper, vil du følge meg?». Oppdraget er gitt oss, men det er ikke alltid vi «lykkes» helt, menneskelig sett, om det skulle være et mål i seg selv. Jeg tror ikke Gud dømmer oss etter suksess eller vellykkethet — det gjør ofte mennesker. Moder Teresa sier det slik: «suksess eller nederlag har ingen betydning i Guds øyne. Det viktigste er at vi gjør det som han kaller oss til, og slik han ber oss om å utføre oppdraget».

Andre øyne

Gud ser heldigvis med helt andre øyne enn våre, slik som i utvelgelsen av David til konge. En fantastisk historie. I 1 Sam 16 leser vi om profeten Samuel som blir sendt til Isai i Betlehem for å salve en av hans sønner til konge. Samuel får se alle Isais sju sønner, høye og flotte. Hver gang tror han at det må være en av dem som blir presentert for ham. De er høye og flotte, profeten blir blendet. Men Gud sier hver gang: «Nei, det er ikke ham.» Til slutt må Samuel spørre: «Var dette alle sønnene dine?» og det viser seg at det er enda en sønn, den yngste, gjetergutten David. Han blir så hentet fra beitemarken. Og så kommer den berømte setning: «Gud ser ikke på det som mennskene ser, Herren ser på hjertet». På hebraisk står det noe slik som: «Mennesket ser med øynene, det vil si på det ytre, mens Gud ser med hjertet, det vil si på det indre». For å igjen sitere Moder Teresa som sier det slik: «Mismot er et tegn på stolthet, for da stoler vi bare på oss selv. Bry dere ikke om andres mening». Videre sier hun: «Jeg er overbevist om at når jeg forlater denne verden om så Gud finner en person mer ignorant og mer ubrukelig enn meg, så vil han kanskje likevel gjøre større ting, fordi han lar Gud gjøre det gjennom ham». Det er mye hvile i disse ordene – at det er Gud som gir vekst. Når det

står på Guds agenda, så gir han oss alltid midlene vi trenger til å utføre det. Vi kan stikke fingeren i vannet om vi tror vi er uerstattelige. Hver av oss er bare et lite instrument, en brikke i det store puslespillet, og vi skal vite å forsvinne når vår oppgave er ferdig. Jeg tror at Gud vil dømme oss, først og fremst, etter den kjærlighet og hengivenhet vi har utført oppdraget med.

Vi mennesker lar oss ofte blende slik som profeten Samuel av «store ledere» i verdens øyne; de som slår på stortromme, og som «får noe til». Men så kan det kanskje hende at Gud ikke har bedt oss om noe annet enn å gi en tørstende et glass vann – for å bruke et bibelsk bilde.

Vår største ulykke

En svensk/hollandsk teolog sier noe lignende når han sier at: «Lydighet fører til lykke». Selvfølgelig trenger vi alle litt fremgang og oppmuntring for å få mot til å gå videre. Men hvis det alltid går slik vi selv vil, blir vi ikke kjent med Gud og den kjærlighetsfulle planen han har for våre liv. Når vi mislykkes eller opplever skuffelser, da kan vi virkelig få oppleve Guds fasthet og trofasthet. Når alle andre støtter faller bort, da kan vi få en helt ny opplevelse av at vi hviler trygt på den faste klippen som er Gud. Så lenge livet går etter våre egne planer, kan vi lett få inntrykk av at vi er vår egen herre. Og det er kanskje egentlig vår største ulykke, det at vi tror at vi har livet i egne hender. Bare når tingene går på tverke, får vi sjansen til å lære dette: Gud er Herren i våre liv – og det er Gud som gir vekst.

Automate

Kanskje er det noen av dere som driver litt med hagearbeid? Da vet dere godt at å presse fram en blomst eller en grønnsak før den er moden, vil ødelegge veksten. I lignelsene om frøene som blir sådd og som gror, står det på gresk *automate*. Vi kjenner ordet igjen på norsk i *automatisk*. I norsk oversettelse sies det at frøene gror *av seg selv*. Dette gjør at vi kan slippe mye stress og mas. Vi kan la skuldrene synke og hvile i Guds omsorg. Han fullfører sin plan, han gir vekst. Vi skal være hans medarbeidere, men med hvilepuls.

Guds kall, Guds vilje

I bønn og tillit skal vi forsøke å finne ut hva det er Gud vil vi skal gjøre. Det kan ofte være vanskelig i begynnelsen, men om vi gjør det, vil alt som skjer etterpå bli godt. Vi må lytte oss fram til Guds gode vilje for vårt liv, og så glede oss over det han vil vi skal gjøre – de oppdrag han har for oss.

Det står hos profeten Joel at i de siste tider skal de gamle ha drømmer og de unge ha syner. Det vil si at alle kan bidra uansett alder. Som en sa til meg da jeg ble pensjonist: «Det er synd du har blitt så gammel!» - Det var godt ment og underforstått mente vedkommende at det var synd at jeg nå slutter å jobbe på Caspari-senteret. Men jeg tror at i Guds rike, blir vi egentlig aldri pensjonister. Oppgavene kan nok skifte, men i de siste tider «skal de gamle ha drømmer». Og jeg «drømmer» fortsatt om et paradigmeskifte i Israel - at jøder skal komme til tro på Messias.

Å rive ned og bygge opp

Noen ganger må noe rives ned for at noe nytt skal bygges opp, for at noe nytt skal vokse fram.

Jeg henter et bilde fra Jerusalem. Jerusalems andre tempel var et av verdens sju underverker. Det var så vakkert at rabbinerne sa at den som ikke hadde sett tempelet i all sin prakt, ikke hadde sett virkelig skjønnhet. Kong Herodes som var en stor byggmester, utvidet og renoverte Jerusalems tempel. På den østre side reiste tempelet seg 200 meter opp mot Oljeberget, og det var ikledd gull som lyste ved soloppgang og solnedgang. Men Jesus forkynner likevel fra Oljeberget at dette flotte byggverk vil bli lagt i grus. Men det var svært vanskelig å tro at dette flotte byggverk kunne legges i ruiner. Og i tillegg var dette å betrakte som Guds bolig på jorden, stedet der Gud lot sitt navn bo. Og vi trenger alle bygg som bærer historien vår; slik jødene også gjorde. Men vi leser hos profeten Esekiel at Guds Ånd forlater tempelet — over Oljeberget (Esek 10). Men Jerusalems presteskap på Det andre tempelets tid var korrupte og samarbeidet med den romerske okkupasjonsmakt. De arbeidet ikke til Guds ære. Noen ganger må ting ødelegges for å gi ny vekst til noe annet. Titus med sin 10. legion ødela tempelet, ett av datidenes vakreste bygg, i år 70. Men det er verd å legge merke til hvordan jødene selv tolker ødeleggelsen av deres tempel. Tempelet falt ikke primært på grunn av romerne, sier de, men på grunn av *sinat hinam*, hat uten grunn. Det var ikke bare tempelets prester som var korrupte.

Landet lå også i indre krig og splid mellom forskjellige grupper. Hatet dominerte. (Noe som dessverre også er tilfelle i dag. Før 7. oktober 2023 var Israel på randen av borgerkrig.) Det var hovedgrunnen til at tempelet falt – ifølge de jødiske lærde. Noen ganger må vi bli ført «ut i ørkenen» som Israels folk; som en forberedelse til å komme «inn i det lovede land». Kanskje er det slik mange steder, – også i Kirken og kristne organisasjoner. For Gud tåler ikke urett og høytid sammen, slik profeten Amos sier det. Noe må noen ganger rives ned for at noe nytt kan vokse fram – for at Gud kan gi vekst.

Fra tolv disipler til en verdensvid kirke

Vi glemmer så lett det store perspektivet i vårt daglige virke. Jeg har nettopp lest en bok med tittelen *When Christians were Jews* – på norsk noe slikt som *Den gang kristne var jøder*. Boken tar for seg det første århundret av Jesus-bevegelsen før kristen-navnet var tatt i bruk. Derfor er tittelen en villet absurditet. De første disiplene kalte seg ikke kristne. De var ganske enkelt jøder blant andre jøder, men de trodde at Jesus/Jeshua var den lovede Messias. I begynnelsen hadde så klart de første Jesus-troende ennå ikke inkludert hedninger/ikke-jøder i Jesus-bevegelsen. De trodde at deres Mester skulle komme igjen ganske så snart. Så snart at Markus, Lukas og Paulus forteller at den daværende generasjonen ikke skal forgå før Jesus kommer tilbake. «Sannelig jeg sier dere. Noen av dem som står her, skal ikke smake døden før de ser at Guds rike kommer med kraft» (Mark 9, 1). Disiplene var eschatologiske i sin tro og teologi. De trodde de var historiens siste generasjon – mens de faktisk ble kirkehistoriens første generasjon. Siden har Kirken nå allerede i over 2000 år ventet på Jesu andre komme, og vi er alltid beredt for at det skal kunne skje. Men oppdraget om at de gode nyheter skal forkynnes for alle, også for ikke-jøder, det ble den nye teologien – og så skulle Jesus komme igjen. Det skulle begynne i Jerusalem, så til Judea og Samaria – og like til verdens ende. Hvor er vi i dag? Budskapet er gått ut i all verden, og i våre dager er det i ferd med å vende tilbake til utgangspunktet, til Jerualem. Der det engang gikk ut i sin spede begynnelse. Gud har gitt vekst! Ser vi dette i et fugleperspektiv, så har de gode nyheter, som begynte med 12 redde disipler, i oppstandelsens kraft, nådd ut til hele verden. Jeg tror ikke det er ett sted som man ikke har hørt om Jesus fra Nasaret. Fra Brasils jungel til Grønland.

Alle språk har ennå ikke Bibelen oversatt til sitt morsmål, men i dag kan 90 % (7,1 milliarder mennesker – av verdens 8 milliarder) av verdens befolkning lese Bibelen på et språk de forstår. UBS & Wycliffe har/hadde som mål at alle språk skal ha minst en bibeldel på sitt språk innen 2025, «Mission 2025», som i dag er blitt til «Mission 2045». Men de intensiverer oversettelsesarbeidet betydelig: «150 år kan folkeslagene ikke vente!» sa UBS og Wycliffe international. Av verdens 7360 språk har 719 (brukt av 794 millioner mennesker) hele Bibelen oversatt, 1551 Det nye testamentet, og 1160 har bibeldeler. 7,1 milliarder mennesker har nå tilgang til deler av Bibelen på morsmålet sitt. Håpet er at alle kan lese juleevangeliet julen 2045. Jeg vet ikke hvordan det er med dere, men jeg pleier ofte å tenke på hvordan disse få jødiske disipler klarte å revolusjonere en «hel verden». Boende i Israel, så forstår jeg hvilket paradigmeskifte det må ha vært, - det at ikke-jøder som oss skulle få del i Jesus-bevegelsen. Vi må huske på at Jesus ikke hadde gitt dem en «misjonsstrategi for hedningemisjon». Jesus forkynte først og fremst for sine egne jødiske «søstre og brødre». Han sier selv: «Jeg er kun kommet til de fortapte får av Israels hus». Det kan ikke være noe mindre enn Den hellige ånds virke, når Ånden blåser, så kan utenkelige ting skje. Gud ga vekst den gangen, og jeg tror at Gud gir fortsatt vekst i dag. Det hele begynte med tolv redde disipler som satt bak låste dører i Jerusalem. Deres Mester var død, alt håp var egentlig ute. Men det er da den oppstandne Jesus kommer til dem gjennom låste dører. Han blåser på dem og de mottar Den hellige ånd. Stengte dører blir åpnet, sorg blir forvandlet til håp. I oppstandelsen lys, har de plutselig fått veldig mye å gjøre - nesten *Mission impossible* - de er tolv og oppdraget er å gå ut i all verden. Men de gyver løs på oppgaven fordi når oppdraget er fullført, skal deres Mester komme tilbake. Vi befinner oss, 2000 år senere, i en del av dette oppdraget som begynte i Jerusalem for så lenge siden. I retroperspektiv – er det nesten utrolig – og uten Den hellige ånd umulig. «La de være», sa en av Sanhedrins rådsherrer, «om dette ikke er fra Gud, vil det dø ut av seg selv». Men de tolv, de få jødiske disiplene, er blitt til millioner, faktisk ca 2,5 milliarder av kristne over hele verden. Gud har gitt – og gir – vekst, dog ikke uten de troendes hender og føtter. Vi står i dag igjen med den muslimske og den jødiske verden. Den messianske bevegelsen i Israel har mer enn tredoblet seg de siste 20 årene. Vi får flere og flere *MBBere* (*Muslim*

Background Believers), det fortelles om mange slike fra mange arabiske land, spesielt Iran. Når ingen har lov til å forkynne, fortelles det om drømmer og åpenbaringer. Men det er dessverre ennå ofte med livet som innsats mange steder å motta den kristne tro. Men det skjer noe, om ikke det kan forkynnes «så skal steinene rope».

For til slutt å komme med en av mine «kjepphes-ter» - en viktig tanke som jeg repeterer om og om igjen: Når den jødiske Jesus-bevegelsen *Den gangen kristne var jøder* inkluderte ikke-jøder til å bli en del av bevegelsen, (på Apostelkonsilet i Jerusalem i år 48/49) - skulle ikke vi være like rause i dag? Vi/Kirken burde invitere de Jesus-troende jødene inn til å bli en del av Jesu kropp uten å kreve at de skal bli som oss «kristne ikke-jøder». De skal få lov til å bevare sin jødiske identitet. Slik de en gang ikke krevde at ikke-jødene som kom til tro, skulle bli jøder – konvertere – for å bli en del av Jesus-bevegelsen, burde vi/Kirken gjøre det samme, men med motsatt fortegn. Vi skal legge oss på hjerte at Gud er i dag i ferd med å bygge opp igjen den jødiske delen av Jesu kropp.

Lyktetennere

Igen for å sitere Mor Theresa: «Mesteren er veien å følge, sannheten å fortelle og kjærligheten å elske». *Talmud* (jødisk kommentar til *Det gamle testamentet*) sier: «Den som har reddet en sjel, er som om han har reddet hele verden». (hvert menneske er et helt univers)

På gravsteinen til Kinamisjonæren Marie Monsen står det: «Ikke ved makt og ikke ved kraft, men med min Ånd, sier Herren» (Sak 4, 6). Det er Gud som gir vekst.

«Lyktetenneren» – en liten fin historie til slutt, til refleksjon: «Før det ble vanlig med strøm og gate-lys, fantes det gasslykter i byene. De ble tent ved at lyktetenneren stakk en stav med et lite flammebluss opp i lykta og antente gassen. På en liten høyde utenfor byen sto en gammel mann og så hvordan lykt etter lykt ble tent rundt i byen. Men noen lyktetenner kunne han ikke se, for det var ennå mørkt. Den gamle tenkte med seg selv: Lyktetenneren er et fint eksempel på hva et godt menneske er; de gjør lite vesen av seg og ber ikke om å bli sett, kanskje legger vi ikke en gang merke til dem. Vi vet bare at de har gått forbi, på grunn av alle lysene de har etterlatt seg». Gud gir vekst – dere i LMF er lyktetennere! – la oss alle være lyktetennere til hjelp for våre medmennesker og til Guds ære.

**Vår Far i himmelen!
Lat namnet ditt helgast.
Lat riket ditt koma.
Lat viljen din råda på jorda slik som i himmelen.
Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev våre skuldnarar.
Og lat oss ikkje koma i freisting,
men frels oss frå det vonde.
For riket er ditt og makta og æra i all æve.
Amen.**

«Bønn for LMF, misjonsarbeid og verden»

Kjære Gud,

Vi takker og ber for alle LMFs utsendinger. Vi ber om din beskyttelse og styrke over deres arbeid, og at de må kjenne seg trygge i tillit til deg. Fyll dem med visdom, utholdenhet og glede i tjenesten.

Vi takker og ber for alle gruppene rundt om i vårt land – at de må få vokse i tro, fellesskap og engasjement.

Vi legger fram for deg alle gruppemedlemmene, at de må ledes av din Ånd i tjeneste og hverdag.

Vi takker deg for LMFs landsstyre og ansatte. Må du styrke dem, gi dem visdom og utholdenhet i det viktige arbeidet. Vi takker og ber for LMFs samarbeidsorganisasjoner og kirker. Må det merkes at vi hører sammen i et fellesskap på tvers av menighetstilhørighet og landegrenser.

Vi ber for Norges ledere, for Storting og regjering, og for Kongen og hans hus. Gi dem visdom til å lede vårt land etter din vilje.

Vi ber om at den verdensvide kirke, og alle LMFs medarbeidere og frivillige, må få gjøre ditt rike synlig her på jorden.

Vi ber spesielt for prosjektene og personene som er nevnt i dette bladet. Møt dem med din kraft, og la ditt lys skinne gjennom deres arbeid.

Herre, vi ber for fred i verdens konfliktområder. Møt dem som lider med din trøst og hjelp i mørke tider.

Vi overgir alt dette til deg, i tro og tillit til din godhet og kjærlighet.
I Jesu navn, amen.

– Grunnen til at jeg skriver alt dette til dere, er for å be om forbønn

Skrevet av Anette, utsendt av Normisjon og Wycliffe til Asia
Bruker kun fornavn pga. arbeid i sensitivt område

I disse dager holder jeg på å forberede Hebreerbrevet til eksegetisk konsultentsjekk.

Oversetteren på teamet vårt, LN, har oversatt brevet til selaspråket basert på oversettelser til fire forskjellige språk han forstår. Min jobb er å oversette tilbake det han har oversatt, fra sela til engelsk, sånn at konsulenten kan forstå. Men Hebreerbrevet er et vanskelig brev.

Møtes på nett

Jeg møter LN på internett tre dager i uken, og vi går gjennom det jeg har oversatt tilbake til engelsk, men LN kan ikke engelsk, så vi bruker et

annet språk for å snakke sammen. Ofte skjønner jeg ikke hva LN har oversatt, så da kan jeg ikke oversette tilbake til engelsk heller. Jeg forstår sela ganske godt, men med lange og kompliserte setninger blir det vanskelig. Og ofte viser det seg at LN heller ikke helt skjønner hva han har oversatt.

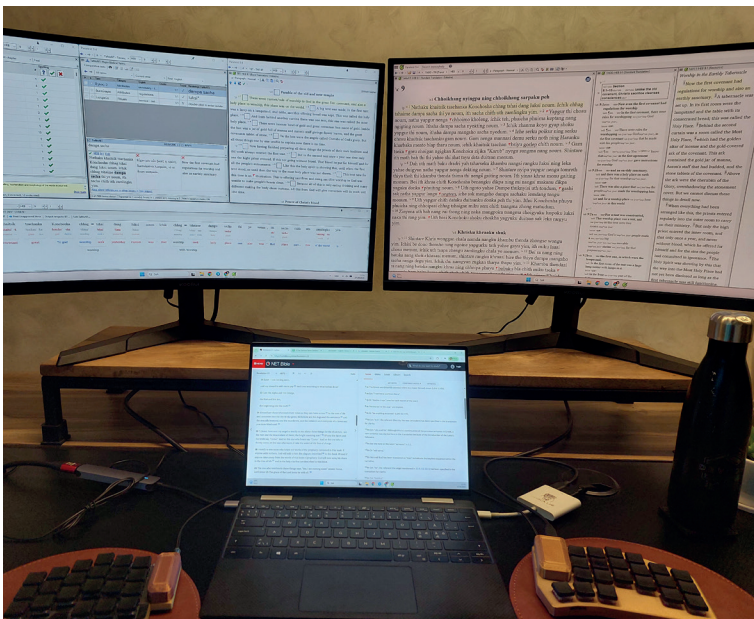
Mange språk samtidig

Vi bruker mye tid bare på å forstå, og vi sjekker oversettelser til alle de språkene vi kan til sammen, pluss gresk. Det blir fort sju-åtte språk på en gang. Og det er likevel ikke alltid at vi forstår hva forfatteren av brevet mente godt nok til at vi klarer å oversette helt forståelig. Så vi gleder oss til å få en eksegetisk ekspert til å hjelpe oss.

Opp til Gud

Grunnen til at jeg skriver alt dette til dere, er for å be om forbønn. Dette arbeidet er helt umulig for oss å få til uten at Den hellige ånd hjelper oss. Jeg er utrolig glad for at det til syvende og sist ikke er opp til hverken meg eller LN eller den eksegetiske konsulenten, men helt og holdent opp til Gud å formidle sitt ord inn i hjertene til de som leser. Men LN og jeg gjør så godt vi kan.

Slik ser pulten til Anette ut når hun jobber med bibeloversettelse.

Ta Gud ut av lomma!

Skrevet av Berit Østby, utsendt av Promissio til Etiopia

Tilaye Daba, leder for IMS

I månedsskiftet august-september var 13 etiopiske misjonærkandidater samlet til tre ukers forberedende kurs her i Addis Abeba.

Kurset ble arrangert av Mekane Yesus kirken Internasjonale Misjonsselskap, IMS. Ni var fra Mekane Yesus, mens de fire andre var fra to andre kirkesamfunn. Planen er at de fleste skal reise som «teltnakere», med sitt yrke, slik vi leser i *Det nye testamentet* av apostelen Paulus gjorde.

Kurset er lagt opp slik at de får kunnskap for både hodet, hjertet og hender, et såkalt «3H-opplegg». Mange har ofte teologisk kunnskap før de kommer, men mye av det er på et akademisk nivå, så i tillegg til slike fag lærer de om viktigheten av deres hjerte-forhold til Gud. – Vi gjemmer ofte Gud vekk, og prater om vær og vind, men Gud ber oss om å ta ham ut av lomma og dele ham med andre. Men da er det viktig at vi kjenner ham og hans ord først, ble det sagt om viktigheten av å ha et nært og personlig forhold til Gud slik at vi med frimodighet kan dele ham med andre, enten det blir i Afrika eller Europa.

Allsidig timeplan

I tillegg fikk de og praktiske ferdigheter, om hvordan lære et annet språk, sikkerhet og helse,

vedlikehold og bærbare løsninger for vann, strøm osv. Her bidro Hans Ovar Birkeland fra Norsk Luthersk Misjonssamband med mye praktisk kunnskap.

I tillegg til mange dyktige etiopiske og et par utenlandske undervisere, bidro to dansker med svært nyttig undervisning, Ruth Osmundsen som jobber for danske KFS her i Etiopia, om antropologi og verdenbilde, og Olau Thomassen (på Zoom fra Danmark), om å forstå et vestlig sekulært samfunn fra et afrikansk perspektiv.

Økonomisk utfordring

Vi er sårt klar over at et tre ukers kurs ikke er tilstrekkelig for å tilegne seg det man bør vite før en reiser som utsending. Men samtidig har IMS en økonomisk utfordring etter at den etiopiske valuta ble devaluert til rundt det halve i fjor sommer, og i år klarte vi å få til dette kurset med økonomisk støtte fra Det Norske Misjonsselskap (NMS). Vi håper derfor å gi kandidatene noe oppfriskning før de reiser, samt følge de opp også faglig mens de er utsendt.

Takke- og bønneemner:

Takk for disse 13 dedikerte etiopiske kandidatene og deres dyktige undervisere.

Be for prosessen videre, med en ofte lang forberedelse til utreise.

Be for IMS-kontoret og planer for arbeidsåret som ligger foran oss.

Be for varig fred i Etiopia.

Turistvirksomhet og relasjonsbygging

Skrevet av «Lise», utsendt av Frikirken til Midtøsten
Anonymisert navn på grunn av arbeid i sensitivt område

Før sommeren avsluttet vi vår daglige rutine med å lære språk, og nå er neste steg å komme seg ut døra og bruke det vi har lært.

Gud har gitt oss så mange relasjoner rundt oss, og nå må vi bare følge hans ledelse for hvem vi skal investere mer i.

To unge menn

For en uke siden ble min mann spurt om å møte to unge menn i byen vår, som har blitt kjent med Jesus gjennom arbeidet på sosiale medier. Vær med å be for møtene med dem, at det skal være oppriktige møter og at Gud skal gjøre store ting i livene deres.

Startet turistvirksomhet

Ellers har vi startet opp med turistvirksomhet denne høsten. Vi planlegger turer for folk, men mest av alt ønsker vi at folk kommer og ber over byen og landet vårt. Vi gleder oss veldig til å se hvordan det blir. Vi har allerede noen som kommer i oktober og ellers er det noen booket hver måned på nyåret.

En annen familie

I høst har vi også vært så heldige og fått en annen familie med oss i byen vår. De skal nå lære språk i to år, og så blir de med i virksomheten vår. Det er vi så takknemlige for!

Mest av alt ønsker vi at folk kommer og ber over byen og landet vårt.

«Lise», utsending i Midtøsten

Takkeemner:

Dere kan være med å takke for god trivsel, trygghet og ro.
Takk også for familien som har blitt med oss og for oppstart av virksomhet.

Bønneemner:

Be for guttene våre på 5, 7 og 9 år.
Be for oss som familie og for ekteskapet.
Be om at Gud må vise oss fredsmennesker og hvem han vil vi skal investere vår tid i.
Be for de to nye troende og møtene med dem.

Takk for at dere tar dere tid, er engasjerte og investerer i oss!

Illustrasjonsfoto: KI

Talenter i utvikling

Skrevet av Ingebjørg Nandrup, utsendt av Misjonssambandet til Indonesia

Denne høsten preges for min del av fortsatt arbeid med Use Your Talents-bevegelsen i Indonesia.

I Use Your Talents samler vi både ledere og vanlige medlemmer i kirkene for å utforske hvilke talenter og ressurser de allerede har – og hvordan disse kan brukes til å nå ut til og velsigne andre. I oktober og november skal vi arrangere to konferanser, en vest i landet og en i øst, for å fortsette å utruste og å prøve å finne nøkkelpersonene som kan bidra til å spre bevegelsen enda bredere i sine områder.

Stort land

Indonesia er et stort land, og det krever mye tid, penger og reisevirksomhet dersom vi skal nå mange steder her fra Medan. Så bønnen nå er at det må vokse fram personer i ulike regioner som kjenner eierskap for bevegelsen og vil ta ansvar videre der de er. Så blir det ansvaret til meg og mine kollegaer å utruste og støtte dem i dette.

Utadrettet arbeid

Det er motiverende å se utviklingen blant de kristne i Indonesia. Det er mange som engasjerer seg for utadrettet arbeid. Samtidig er det fortsatt et stort flertall av de kristne som ikke opplever at de har et ansvar for å dele det de tror på. Når vi søker etter ansatte med teologibakgrunn blir dette særlig synlig: De som tar en utdanning innen teologi tenker gjerne ikke at de skal fokusere på de som er utenfor det kristne fellesskapet, de er mest opptatt av menighetsliv og interne spørsmål.

Stort behov

Det er så store behov for innsats i dette landet, der 87% er muslimer og det er over 30 unådde folkegrupper. Så noe av det vi må utforske videre er hvordan vi kan bidra i utdanning og utrustning, slik at det blir fortsatt tilgang på arbeidere fremover som er villig til å dele tro.

Fotballkamp i forbindelse med en familiegudstjeneste på øya Mentawai. Foto: Linda Espeland

Ingebjørg Nandrup (nr. 5.f.v.) på et samarbeidsmøte med en teologisk høyskole i Medan, der de samtalte om temaene hun skriver om i hilsenen. Foto: STT Abdi Sabda

Takke- og bønneemner

Takk for at barna trives og er friske.

Takk for gode medarbeidere, både utsendinger og nasjonale.

Be for rekruttering av nye utsendinger.

Be om beskyttelse og helse.

Be for nasjonale arbeidere som kan nå unådde i eget land.

Rekord på kafédagen

Skrevet av Ave og Magne Mølster, utsendt av NMS til Estland

I Saku skjer det noe spesielt hvert år den nest siste helgen i august. Da er det nemlig kafédagen!

Illustrasjonsbilde: KI

Alle som vil, kan åpne kafé i hagen sin og selge mat, kaker og gjenbruksvarer når kafédagen går av stabelen i Saku, et tettsted utenfor Estlands hovedstad Tallin. Aldri før har det deltatt så mange kafeer som i år (28 kafeer), og aldri før har interessen for å besøke kafeene vært så stor som i år.

Finansierte kirketrapp

Flere hundre var innom Saku menighets kafé Taevamanna. Kafé-navnet betyr himmelsk manna. Her kjøpte gjestene både saltmat, søtmat og brukte klær. Overskuddet fra salget gikk til ferdigbygging av trappeoppgangen i kirken.

Vellykket gratiskonsert

Menigheten arrangerte også en gratiskonsert helt på slutten av kafédagen. Laikrete perebänd er et kjent, kristent familieband som synger om hverdagslige ting. De er likt både av troende og ikke-troende. Kirken var full, med om lag 170 mennesker til stede. Det var mange som vi ikke kjente. Vi er glade for alle som kom – og håper at dette ikke blir siste gangen!

Fra konserten i kirken. Foto: Ave Mølster

Menighetstur

I Estland kan menigheter velge å være forbønnsmenigheter. Det betyr at to menigheter ber for hverandre hele året, og så får man en ny menighet å be for neste år. Saku menighets forbønnsmenighet i 2025 er en liten menighet i sørvest-Estland, Väandra. I høst gikk årets menighetstur til Väandra for å besøke menigheten der. Det ble en fin dag der vi fikk høre deres historie, vi ba sammen og hadde måltidsfelleskap. Det ble også tid til å besøke et lokalt museum og en minnekirke for falne soldater. Dagen ble avsluttet med en deilig dukkert i Pärnu-elva. Vi var velsignet med varmt vær og godt felleskap!

Takke- og bønneemner

Vi vil takke for en vellykket sommerleir for barna og be om at de nye familiene vil holde kontakten med kirken.

Takk for at ungdomsrommet i kirken kunne åpnes én dag i uka for lokal ungdom.

Be om at det nye konfirmantkullet kan vokse i troen.

Seksuelle krenkelser – fremgang er mulig

Skrevet av Bård Rebbestad Løkken, utsendt av Normisjon til Bangladesh

All tematikk som har med seksuelle krenkelser, er et stort tabu i Bangladesh. Ofrenes påførte skam er enorm og ofte livsvarig.

Ofrene lider i det stille, mens overgriperne gjerne kan fortsette sin grufulle adferd uten særlig risiko for å bli konfrontert og straffet.

Seminarer tatt godt imot

Gjennom programmet «Preventing and Handling Sexual Misconduct» (PHSM), på norsk «Forebygging og håndtering av seksuelle krenkelser», har vi jobbet aktivt med tre partnerkirker i 2,5 år. Det har vært en overraskende positiv erfaring! Sammen med to damer fra staben i Normisjon Bangladesh har jeg gjennomført en rekke seminarer. Alle steder hvor vi kommer er reaksjonen omtrent slik: «Dette har vi aldri snakket om før. Dette var veldig bra! Vi trenger virkelig å lære mer om dette».

Vonde erfaringer i kirkene

I tillegg til opplæringen, jobber vi med kirkelederne for at de skal innføre gode retningslinjer for å behandle seksuelle krenkelser i kirkene. Også her ser vi at det går framover. Kirkelederne har allerede gjort seg (vonde) erfaringer med slike saker og ser at de trenger å jobbe mer systematisk med dette.

For bare noen uker siden samlet santalkirken alle regionlederne sine. Det skjer ikke ofte. Likevel satte de PHSM som hovedtema og inviterte oss til å ha deler av opplegget. Vi er langt fra i mål, men vi er takknemlige for fremgangen.

Bønneemne

Be gjerne for dette programmet som kan gi store positive ringvirkninger for de mange som lider i stillhet.

Fra workshop med kirkeledere i Bangladesh.

Vitnesbyrd fra nyfrelst i Japan

Skrevet av Ruth Kari Topland, utsendt av Frikirken til Japan

Takk til dere som har bedt for de sju som ble døpt i Japan til jul. Her kommer et vitnesbyrd fra en av dem, Yu Chan:

«Før jeg kom til tro på Jesus, slet jeg ofte med angst og usikkerhet, og jeg brydde meg mye om hva andre mennesker tenkte om meg. Disse negative følelsene forstyrret ofte søvnen min. Jeg hadde vanskelig for å sovne, og selv om jeg sovnet, våknet jeg ofte midt på natten og slet med å få sove igjen. Etter at jeg begynte å tro på Gud og lærte meg å be, ble angstnivået mitt betraktelig redusert. Denne endringen gjorde at jeg lettere sovner når jeg trenger det, og at jeg får en lengre og mer avslappende søvn.

Den andre store forandringen i livet mitt har vært å lære og forstå hva kjærlighet virkelig er. Jeg trodde jeg visste hva kjærlighet var, men i virkeligheten visste jeg

det ikke. Jeg var egoistisk, fokuserte bare på å elske meg selv, og jeg unnlot ofte å bry meg om andre, inkludert dem jeg elsket. Jeg har imidlertid vært utrolig heldig. Jeg har vært omgitt av mennesker som virkelig forstår og viser kjærlighet, spesielt min kone Ayako, og Taiyo min sønn som ble døpt sammen med meg.

Som ny kristen vet jeg at jeg bare er i begynnelsen av denne reisen, og at jeg har en lang vei å gå gjennom livet. I dag forplikter jeg meg til Jesus, og jeg stoler på at han vil velsigne meg og veilede meg hele veien.»

Bønneemner

Fortsett å be for de sju som ble døpt til jul. Ko san og Takeru har det vanskelig med å komme til fellesskapet og fordype seg i troen. Be om at de får tørste etter å lese mer i Bibelen og at de vil være med i det kristne fellesskapet til oppmuntring for hverandre.

På bildet står Yu Chan helt til venstre, ved siden av sønnen Taiyo. Kona Ayako står ved siden av meg (Ruth Kari). Dere ser også barna mine Himeri (5), Marie (13), Karen (15), og mannen min Knut Ola helt til høyre.

En hilsen i forberedelsestiden

Katie Møgster, opprinnelig fra USA, har tidligere jobbet for Frikirken i Mali. Etter mange år som lærer i Norge, er hun nå på vei til Afrika igjen. Denne gangen reiser hun, og mannen Kjell Magne, til Elfenbenskysten, utsendt for Misjonssambandet.

Skrevet av Katie Møgster,
utsendt av Misjonssambandet til Elfenbenskysten

Kjære LMFe! Takk for sist, til dere som var på Sommermøtet! Det var flott å kunne møte så mange av dere på ett og samme sted. Det var inspirerende å bidra med stort og smått og det var nydelig å kunne ta imot gode ord om at «Gud gir vekst».

Innholdsrik sommer

Etter Sommermøtet gikk sommeren unna i forskjellige «bolker»: Ei uke ferie i Irland i bryllupet til ei venninne, flere uker uteoppussing i 32 graders hetebølgen på Sunnmøre, gjennomføring av vår sønns bryllup 2. august, før kurset for nye NLM-misjonærer på Fjellhaug, flytting av minstemann til studier i Kristiansand, og pedagogisk kurs for fransklærere i Nice. Etter hjemkomst fra Frankrike har jeg vært i reisetjeneste i NLM med taler og misjonsinfo. I tillegg til forberedelse av undervisning er det mange praktiske og administrative oppgaver som må gjøres før man reiser ut. I den sammenhengen er jeg privilegert som kan sykle på jobb på NLMs Region NV hovedkontor og være en del av arbeidsfellesskapet der (bildet).

USA før utreise

Vår utreise til Elfenbenskysten 10. november nærmer seg, men før det skal jeg en tur til USA 1. – 16. oktober for å være med mine foreldre. Turen var planlagt, men er enda viktigere nå ettersom mamma, som allerede sliter med Parkinson, falt og brakk lårhalsen i august. 9. oktober

vies til et besøk på Canadian Institute

of Linguistics (CanIL) for å snakke med en professor om alfabetiseringsteori. Instituttet i Langley, B.C. ligger bare en og en halv time kjøring nord for mine foreldre i delstaten Washington.

Forbønn og oppmuntring

I reisetjenesten møter jeg stadig mennesker som forplikter seg til å be for arbeidet i Ouaninou og jeg setter stor pris på bønnennettverket som bygges opp. I tillegg kommer diverse oppmuntringer til rett tid, den siste senest i går fra en person som delte fra Salme 71 vers 17: «Gud fra jeg var ung, har du lært meg opp. Jeg forteller fortsatt om dine under.» Vi ser frem til å fortelle om, og oppleve, Guds under i Ouaninou. Takk for at dere er med i arbeidet!

Katie (t.h.) tar en selfie med kollegaer i Misjonssambandet nordvest.

– La oss ikke undervurdere kraften i å være til stede

Skrevet av Daiana Gilde, utsendt av Normisjon til Thailand

I oktober markerer vi ett år siden vi kom til Mukdahan, Thailand. Når jeg ser tilbake, fylles jeg med takknemlighet.

Det har vært et år rikt på opplevelser, fullt av spennende øyeblikk og møter med mange gode mennesker. Det er godt med hverdagsliv. For oss betyr det å gjøre hyggelige ting sammen som familie, bygge relasjoner i lokalsamfunnet og leve ut fellesskapet i Guds familie på en naturlig måte sammen med våre kristne venner. Samtidig er uventede oppgaver også en viktig del av livet vårt.

Krigens arr

I september fikk jeg reise sammen med to kollegaer til Sisaket, et område der konflikten mellom Thailand og Kambodsja tidligere har vært særlig intens. Der samarbeidet vi med en lokal menighet, besøkte landsbyer og kom i kontakt med mange enkeltmennesker. Når man kjører gjennom Sisaket, møter man et fredelig landskap: frodige marker, fjell som reiser seg i horisonten, og et liv som tilsynelatende er på vei tilbake til det normale. Men bak det stille landskapet ligger fortsatt krigens arr. Allerede ved det første landsbystoppet sto en bunker ved inngangen – en tydelig påminnelse om at freden er skjør.

Ekte omsorg

Innbyggerne hadde gjort klart stoler og mikrofoner for å ta imot gjestene. Det som gjorde sterkest inntrykk, var ikke de materielle behovene, men takknemligheten. Landsbyboerne fortalte at den største gaven ikke var forsyningene, men menneskene som kom – drevet av ekte omsorg, ikke plikt. Det minner meg om Jesu ord: «For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem» (Matt 18, 20).

Vi er kalt til å være nær hverandre, til å se og bære hverandre, og til å være levende vitnesbyrd om Guds kjærlighet.

Det enkle nærværet

La oss derfor ikke undervurdere kraften i å være til stede – i familien, i vennskap, i menigheten og i møte med fremmede. Det er ofte i det enkle nærværet at Gud gjør sine største gjerninger. Tusen takk for all støtte og forbønn dere har gitt meg. Jeg opplever det som et stort privilegium å få ha dere med på denne reisen.

Bønneemne

Det er mange rundt oss som er syke. Be gjerne om at Jesus må få vise sin kraft gjennom helbredelse og ved å gi fred.

Daiana og døtrene

VIL DU SENDE JULEBREV TIL UTSENDINGENE?

Adresselisten for julepost er trykt etter de opplysningene vi så langt har fått fra våre samarbeidspartnere. Vi håper alle som skal være med, er det, men vi kan ikke garantere noe. Si ifra hvis dere oppdager feil i listen.

Obs! LMF-utsendingenes navn står med uthevet skrift. Oppførte misjonærer er enten lærere eller teologer med undervisningsoppgaver. **NB! Ikke bruk tittelen misjonær på noen, iallfall ikke på konvolutten. Dette lar vi gjelde for alle.**

Husk å tilføye landet nederst på adressen. Noen av utsendingene står med kun e-post og ikke postadresse. Det handler om ikke-fungerende postvesen eller at vi ikke har mottatt noen adresse fra utsenderorganisasjonen i tide.

ARGENTINA

PINSEBEVEGELSEN

Rakel og Ariel Alegre

Epost: rakelalegre@me.com

ASIA

WYCLIFFE/NORMISJON

Anette

c/o Helgestad

Kirkeveien 20, H0308

4580 LYNGDAL

AUSTRALIA

INTERNASJONAL

DØVEMISJON

Lill Muir

P.O. Box 395, Beaconsfield

Victoria 3807

BANGLADESH

NORMISJON

Bård Rebbestad Løkken

E-post: Baard.rebbestad.lokken@normisjon.no

ELFENBENSKYSTEN (Cote d'Ivoire)

NLM

Sveinn Einar Zimsen

Katie Møgster

MELCI, BP 2804, 06 Abidjan

ESTLAND (ESTONIA)

NMS

Ave og Magne Mølster

Kase tee 7, Juuliku 75512

Saku

ETIOPIA

PROMISSIO

Berit Østby

Promissio

PoBox 458, Addis Abeba

NLM

Eline Amdal

Håkon Rydland

Mari Standal Tulu

Maria Vivelid

Elin Otting Salmelid

NLM, P.O. Box 5540,

Addis Abeba

NMS

Kidist Bahru og Sigurd Grindheim

E-post: sigurd@nms.no

FILIPPINENE (PHILIPPINES)

WYCLIFFE

Kari K. Strømme

c/o Wycliffe

Postboks 6625 St.Olavs plass,

0129 Oslo

FRANKRIKE (FRANCE)

NMS

Mary Schwartz og Rafi Rakotovao

7, Rue du Bois de l'Aunaieu
F-77950 Saint Germain Laxis
Sandra og Erik Bischler
Epost: sandrab@nms.no

GUINEA

NLM

Bergfrid Almelid
Epost: balmelid@gmail.com

INDONESIA

NLM

Ingebjørg H. Nandrup og Henrik Nandrup
Heidrun Nes
Tasbi 1 Blok HH69, 20122 Medan.

ISRAEL

ISRAELSMISJONEN
Siv Anita og Eyvind Volle
eyvind@jointministry.org

Janne Coward
Beer Hoffman 9,
6101602 Tel Aviv- Yafo

JAPAN

DEN EVANGELISK LUTHERSKE FRIKIRKE

Ruth Kari Topland

4-835 Takabari
Meito- ku
465-0061 AICHI
NAGOYA SHI

NLM
Øyvind Barlaup
6-15 Kasugaoka, Itami 664-0893, Hyogo Ken

Marius Bergersen
15-1 Seigencho, Tarumi -ku, Kobe 655-0861, Hyogo-ken

Ingebjørg Hildre
196-10 Sanada, Shimohata-cho,
Tarumi-ku, Kobe 655-0861

Tone og Ole Bjarne Tråsdahl
2-3-5 Nakajimadori, Chuo-ku,
Kobe 651-0052

Kristin Redse og Christoffer Nævdal
11-17 Kubocho, Nishinomiya, 651-2102 Kobe,
Hyogo

David Thorsen
4940-2 Hikona-cho, Yonago-shi, Tottori-ken, Japan
683-0854

Inger Valbo

104 Corpo Ichibata, 66-6 Kitahori-cho,
Matsue-shi 690-0888 Shimane -ken

NMS

Yukiko Yamaoka Idland
Kashima 3-11-53-406
Yodagawa-ku 532-0031 Osaka shi

August Christensen og Christine Oseland
E-post: augustc@nms.no

Berly Unalayao og Jone Unalayo Slettebø-Knudsen
E-post: berlys@nms.no

EVANGELISK ORIENTMISJON

Anniken Mori
1-4-5 Heisei
973-8412 Iwaki shi

KENYA/ØST-AFRIKA

NLM

Marie og Anders Skretting
Ane Marie Haarr Myklebust
Harald Dyrøy
Hans Ole Strand
Silje Austerheim
Liv Tone Bardøl
Baguma Buranga
Amalie Marie Litangen Gunnerud
Margunn Strømme
Kristine og Trond Goa
Tobias Haugesten
Scripture Mission, P.O Box 24569
00502 Karen, Nairobi

KINA (S.A.R. CHINA)

NMS

Sigrid og Emil Dybdahl Buxrud
Eight South Lane, 11 /F A
Shek Tong Tsui
Hong Kong Island

Adresser utsendinger

NLM

Magnar Olsen

Epost: maolsen@nlm.no

LUXEMBOURG

NKSS/IFES

Gunn Elin Våge

Epost: gunn.elin.vage@gmail.com

MADAGASKAR

NMS/WYCLIFFE/DELK

Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes

B.P. 49

Antsirabe 110, Madagaskar

Oda Hurum og Zonirina Herisitraka Fiantsoanantenaina

BP 49. Antsirabe 110, Madagaskar

MONGOLIA

NLM

Maiken Hadberg

Emely Nikola Joa Amdal

Håvard Aasland

Björg Marit Namsvatn

Emly Aase

Marit Ladstein Kristensen

NLM Mongolia, Jargalan soum,

Khovd province, PO. Box 165, Khovd 84000

NIGER

PINSEBEVEGELSEN

Anne-Lise B Djuve

B.P. 12491, Niamey

PERU

NLM

Marianne Tormodsæter Lindtjørn

Epost: mlindtjorn@nlm.no

PINSEBEVEGELSEN

Liv Haug

Epost: livhaug1@hotmail.com

SENTRAL ASIA

NLM

«Miriam»

c/o Berit Aadnanes, NLM, Sinsenveien 25, 0572 Oslo

MIDT-ØSTEN

FRIKIRKEN

«Lise»

c/o Marit Long,

Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Pilestredet 69, 0350 Oslo

THAILAND

NMS

Malene Bjørgeas Tellefsen

9/109 The Centro Sukhumvit 113

9 Village no.8, Sukhumvit Road 113

Samrong Nuea

Mueang Samut Prakan

10270 Sanut Prakan

Elin Knudsen

9/99 The Centro Sukhumvit 113

9 Village no.8, Sukhumvit Road 113

Samrong Nuea

Mueang Samut Prakan

10270 Samut Prakan

Knut Hallen

1941/6 Santhikham Villa

Sukhumvit soi 109, subsoi 6

Samrong Nuea

Mueang Samut Prakan

10270 Samut Prakan

NORMISJON

Daiana Gilje og Isak Gilje

Epost: daiana.gilde@normisjon.no

Live og Kjetil Gundersen

Epost: live.gundersen@normisjon.no

Fedredyrkelse

Økumenisk bønnekampanje

Fru Sato knelte foran *butsudan'en*, hjemmets buddhistalter. Hun tente røkelsen, ringte med ei bjelle og bad for sin familie. Så snudde hun seg mot bildet av sin avdøde mor for å oppdatere henne om barnebarnas situasjon. Familiealtere har tradisjonelt vært selve senteret for religiøse ritualer i japanske hjem.

Japanernes forhold til forfedrene er komplekst og variert. Mange ønsker å uttrykke takk og respekt eller å kommunisere med noen de elsker. De ber sine forfedre om hjelp eller ber for de avdødes sjeler. Forholdet blir oftest forstått som gjensidig: - de levende hjelper de døde, og de døde hjelper de levende.

Noen japanere tror at *butsudan'en* og ritualene på gravene er hellige. For andre er de sosiale aspektene viktigere enn de religiøse. En japansk pastor forklarer for eksempel at hans mors plassering av en kopp kaffe foran et fotografi av hennes avdøde ektemann først og fremst er et uttrykk for dyp sorg. Det er nødvendig for kristne å skjelne mellom sosiale og religiøse elementer.

Mange søkende ønsker å vite hvor deres avdøde familiemedlemmer er. Det er viktig at kirkene svarer gjennomtenkt på slike vanskelige spørsmål og finner passende bibelske måter å vise respekt for de avdøde på.

Sammen med andre organisasjoner med engasjement for misjon i Japan, har Lærernes Misjonsforbund vært med å utgi den norske utgaven av bønneheftet «Under overflaten».

Heftet inneholder 30 ulike temaer som omhandler det japanske folk, kulturen og dagens samfunnsliv, i tillegg til situasjonen i kirkene.

Vi trykker ett kapittel fra bønneheftet i hver utgave av Misjonshilsen. Denne gangen kan du lese kapittel 4.

Vil du bestille bønneheftet, ta kontakt på e-post: dagligleder@laermisj.no

BE om at pastorer kan svare med visdom og medfølelse på de søkendes spørsmål.

BE om frihet og fred i Kristus for de som kjenner seg bundet av frykt og forpliktelse i forhold til forfedrene.

BE om at de kristne kan finne passende måter å minnes de døde på og ta godt vare på deres graver.

Hausthelsing frå Matsue

Skrevet av Inger Valbø, utsendt av Misjonssambandet til Japan

Takk for sist til alle eg fekk møte på Kongshaug i sommar! I slutten av juli kom eg tilbake til Japan.

Bible Club

Universitetet har hatt lang sommarferie, men i oktober er studentane tilbake. I løpet av sommaren har det vore berre ei lita gruppe på to-tre studentar, men vi har hatt gode samtalar. Ei jente skreiv i notatboka: «Til oftare eg kjem på Bible Club, til meir interessert blir eg i å lære meir om Jesus og Bibelen.»

Babysong

Det er kjekt å sjå at dei vil komme igjen og også inviterer venner. Ho som eg starta opp ilag med, er tilbake på jobb, men ei som ho inviterte, kjem framleis og har fått med seg ei anna veninne med to barn. Sist feira vi både 1-årsdag og 3-årsdag.

Feiring av 1-årsdag på babysong.

Desse to er ikkje kristne, men stilte villig opp med ukulele på kveldsgudstenesta.

Internasjonal kveldsgudsteneste

Det viser seg at det er ikkje berre ungdommar som er interesserte i å vere med på engelsk gudsteneste. Hugsar du den eldre mannen som fekk meg med for å synge «Ob-La-Di, Ob-La-Da»? Du kan lese om det på bloggen min frå juli. Denne gongen var det min tur til å få hjelp av han. Ilag med ein student spela han ukulele til songane.

Gjensynsglede

Ein søndag i september talte eg i Tottori, der eg arbeidde i første periode frå 1995 til 1997. Det var fint å treffe igjen flokken, men det var fleire eg sakna.

Venner i Tottori kyrkje vinkar farvel.

Takke- og bønneemne:

- for ungdommane som vil lære meir om Jesus
- for at internasjonal kveldsgudsteneste har starta opp igjen
- for English Café i Arashima kyrkje som startar i oktober. Be om at vi når ut til nye.
- for førebuing av julekonsertar og arrangement i kyrkjene. Be om at vi kan nå nye med budskapet om Frelsaren.

Musikkfesten i Champigny

Siden 1982 har Frankrike årlig feiret *Fête de la Musique*, Musikkfesten, 21. juni. I Champigny menighet i Paris har det blitt en tradisjon å benytte seg av denne dagen til å vitne med kristen musikk.

Skrevet av Mary og Rafi Rakotovao, utsendt av NMS til Frankrike

Menighetens lovsangsgruppe, som planla årets musikkfest, fikk inspirasjon fra bibelverset i Jesaja 55, 12: «For dere skal dra ut med glede og bli ført ut i fred; fjellene og haugene foran dere skal bryte ut i jubel, og alle trærne på marken skal klappe i hendene».

Musikalsk velkomst utendørs

Programmet startet med en musikalsk velkomst utenfor kirken. Mange forbigående stoppet opp for å møte nye mennesker, prate, le og nyte musikken og rytmene. De kunne også få kake og kald drikke i varmen. Aktivitetene var gratis og åpne for alle, enten de var troende eller bare nysgjerrige, barn eller voksne, venner, naboer eller forbigående.

Levende uttrykk for tro

Den åndelige konserten fortsatte deretter inne i kirken. Menighetens unge talenter, akkompagnert av gjestemusikere og sangere, delte lovsang og originale komposisjoner – hele tiden drevet av ønsket om å formidle et budskap om glede, kjærlighet, fred og enhet. Langt fra å være en ren musikalsk begivenhet, var denne feiringen også et øyeblikk da musikk ble sjelens språk, og da glede ble opplevd som et levende uttrykk for tro. Å gå ut i glede er å si ja til livet, ja til håp, ja til fellesskap.

Menighetens mål for festen

Gjennom denne feiringen hadde Champigny menighet som mål: å skape kontakter i menigheten, å åpne kirkens dører for omverdenen i en ånd av velkomst og vennlighet, å fremme menighetens unge talenter ved å oppmuntre deres musikalske gaver, og å dele et livlig, gledelig og meningsfullt budskap.

Takk for støtte

Gud ga oss en virkelig fantastisk musikkfestival i juni 2025. Tusen takk for bønnene deres som gir oss styrke til vårt oppdrag i Champigny. På forhånd vil vi ønske dere alle en riktig god jul og et godt nytt år. Takk igjen for all støtte, forbønn og julebrev, kjære dere LMFeire.

Menighetens unge talenter sang og spilte inne i kirken.

Vaffelkafé med besøk fra Japan

— Jeg har hatt mange gode hjerte til hjerte-samtaler, forteller Hanna Mori. Hun jobber ved Cross café som Lærernes Misjonsforbund er med og støtter.

Tekst og foto: Kristina Hvarnes Andersen

Lærernes Misjonsforbund inviterte til vaffelkafé på Gjennestad en onsdag i september. Anledningen var at Hanna Mori var på Norgesbesøk. Hun er født og oppvokst i Japan. Moren er norsk og faren er japansk. Foreldrene var nygifte da de kom som misjonærer til den japanske byen Iwaki for nesten 40 år siden. Da menigheten de driver fikk et større bygg, ble det også bestemt at det skulle være en kafé tilknyttet kirken.

Et kall

— Min far er hovedpastor i menigheten, og det var hans visjon at vi skulle starte Cross café, forteller Hanna.

Pastordatteren begynte å hjelpe til i kafeen for 12 år siden.

— Jeg tenkte egentlig at det bare var midlertidig, og ønsket å studere og komme meg bort fra hjembyen og ut i verden. Men etter to-tre år opplevde jeg at dette var et kall.

Hun blir rørt når hun forteller om dette, og uttrykker også takknemlighet til de fremmøtte på vaffelkafeen for at Lærernes Misjonsforbund har støttet kafeen i tre år nå.

Én prosent kristne

— Vi ønsker at kafeen skal være et sted der folk opplever Guds fred, sier Hanna, og forteller at kun én prosent av Japans befolkning er kristne.

Til kafeen kommer folk kanskje kun for å kjøpe en kaffe, og har ikke nødvendigvis noen tanker om å besøke en kirke eller oppsøke Gud, men Hanna opplever likeve at kafeen kan være menneskers vei til tro.

— Jeg har hatt mange gode hjerte til hjerte-samtaler, forteller hun.

Varmt møte med Larvik LMF

Tekst og foto: Kristina Hvarnes Andersen

– Vi har møtene våre på dagtid, men vi kan flytte til kveldstid om det blir med noen yngre som er i jobb, sier Elisabeth Larsen.

Som ny medarbeider i LMF var det fint å bli invitert på en samling med en av våre lokalgrupper. Larvik LMF møtes på dagtid onsdag i måneden, hjemme hos lederen, Elisabeth Larsen, og jeg får være med på septembermøtet.

Presentasjonsrunde

Alle i Larvik LMF-gruppa er egentlig pensjonister, men når jeg spør om en presentasjonsrunde rundt bordet, for å høre hva de har jobbet med, viser det seg at to av dem fortsatt har jobb.

– Jeg jobber i åpen barnehage, sier Anne Korstvedt Nilsson.

Barnehagen drives av menigheten Larvik Vineyard, og flere av brukerne har bakgrunn fra andre land, kan Anne fortelle. Hun ble egentlig pensjonist, men så var det vikarbehov på grunn av permisjon, og Anne stiller opp.

– Jeg er 82 år, og er også fortsatt i jobb, sier sidemann Ingeborg Bryn.

Hun er logoped, og ble kontaktet av Kongshaugen kristne grunnskole, for å hjelpe noen barn med r-ene.

Misjonshilsen, bønn og foredrag

Gruppeleder Elisabeth har ansvar for samlingen. Hun både leser fra Misjonshilsen og leder gruppa i bønn. Denne dagen har hun også invitert Eldrid Folkesson til å fortelle om salmedikter Lina Sandell. Foredraget inkluderer tid til å synge flere av Sandells sanger.

Rekruttering

Vi snakker også litt om rekruttering. Det finnes jo helt sikkert flere kristne lærere og barnehageansatte som kunne ha glede og interesse av et slikt tverrkirkelig fellesskap som Lærernes Misjonsforbund er. Hvis det blir med noen yngre som fortsatt er i arbeid, kan møtene legges til kveldstid, sier Elisabeth. Eventuelt kan de yngre yrkesaktive danne en egen gruppe, og at de heller har et årlig fellestreff med den etablerte gruppa. Det går også an å være medlem uten å delta fast på samlingene, men være med hvis det skulle passe. Elisabeth og resten av gjengen i Larvik tar nye imot med åpne armer, og det er jeg sikker på de andre LMF-gruppene også gjør.

Gerd Gaasholt (foran, nærmest kamera). Videre rundt bordet, med klokka: Eldrid Folkesson, Berit Falck Anvik, Anne Helene Gjone, Anne Korstvedt Nilsson, Ingeborg Bryn, Ellen Dahle og Elisabeth Larsen.

La oss be for barnehagene og skolene

Vi har alle en barnehage, skole eller annen utdanningsinstitusjon i vår nærhet.

Ta dem med i bønn, enten du ber alene eller sammen med andre.

Be for alle barna, og om trygge barnehager og skoler.
Be for gode klassemiljøer.
Be for elever som strever, at de får den hjelpen de trenger.
Be for gode arbeidsforhold for ansatte i barnehager og skoler.
Be for familiene som støtter barna sine i utdanningsløpet, om styrke, tålmodighet og visdom.
Be for skoleledelsen, at de tar kloke valg og legger til rette for et godt miljø for både barn og ansatte.
Be for samfunnets innsats og alle som jobber for å forbedre barnehager og skoler.
Be for inkludering – at skoler og barnehager er steder der alle føler seg sett og verdsatt.

Takk for mulighetene til å være i en barnehage og til å motta undervisning.
Takk for alle som på ulike måter bidrar til gode læringsmiljøer.

Kjenner du noen ansatte ved barnehage eller skole i ditt nærmiljø?
Navngi dem gjerne.

Herre, hør vår bønn!

Bibelfest på Hamar

– Takk for din stahet og trofasthet!

Det sa internasjonal leder i Normisjon, Tore Bjørsvik, til Guri Enger.

Skrevet av Inger Marie A. Oppegård, daglig leder LMF

Siste søndag i august inviterte Hamar Normisjon til feiring av Bibelen på det afrikanske språket kasonké. Et fullsatt lokale med festpyntede bord, gryterett og kaker satte rammen for festen.

Vår utsending Guri Enger fikk takk fra oss i LMF, fra Wycliffe og fra Normisjon både lokalt og sentralt, for lang og tro tjeneste for bibeloversettelsesarbeidet i Mali.

40 års arbeid

Lærernes Misjonsforbund (LMF) var invitert til markeringen siden vi har støttet først Frid Drevvatne og siden Guri Enger, som begge har vært sentrale som bibeloversettere. Arbeidet startet for 40 år siden og i våres kunne en feire den ferdige Bibelen i Bamako, Malis hovedstad. Å få nedskrevet sitt eget språk, og få Bibelen på sitt eget språk, gjør en stor forskjell på egen identitet og verdighet. Kasonké er nå blitt anerkjent som ett av fem språk i Mali.

Takkefest

Samlingen ble avsluttet med at flere Mali-misjonærer kom opp og sang «Han er oppstanden» på kasonké. Det gjorde inntrykk på forsamlingen å se en slik glede og kjærlighet til et folk som mange utsendinger har et forhold til. Det ble en takkefest til Gud og mennesker.

Tore Bjørsvik og Guri Enger.

Inger Marie takket Guri på vegne av LMF.

Guri med kasonkébibelen.

AvtaleGiro en enkel, sikker og rimelig måte å gi din gave på.

Enkelt. Med AvtaleGiro lar du banken din ordne betalingen for deg.

OBS AvtaleGiro må ikke forveksles med "Faste oppdrag over nettbank". Gavebeløp over nettbank må registreres manuelt av oss for at giveren skal få skattefradrag med det merarbeid dette medfører.

Sikkert. Du har like god oversikt over betalingen og kontoen din som før. På kontoutskriften, på kontofonen eller i nettbanken kan du enkelt kontrollere at rett gavebeløp er betalt til rett tid. Ønsker du å stoppe betalingen, er en telefon til banken alt som skal til.

Rimelig. AvtaleGiro er en av de rimeligste måtene å overføre gavebeløp på.

Fordel for Lærernes Misjonsforbund. Rimelig ordning å administrere, sparer oss for mye papirarbeid. Ressursene kan settes inn på andre viktige områder.

Slik kommer du i gang Fyll ut svarkupongen. Av sikkerhetshensyn ber banken om at du oppgir en maksimal beløps-grense pr. trekk, men du vil bare bli trukket for det terminbeløpet du har oppgitt. Ta gjerne høyde for at du senere vil ønske å heve ditt terminvise gavebeløp slik at du – hvis det skulle bli aktuelt – ikke behøver å fylle ut ny svarkupong. Hvis feltet er åpent, settes beløpsgrensen til det dobbelte av terminbeløpet.

Ditt fødselsnummer må med, hvis du ønsker skattefradrag. Firmaer kan også få skattefradrag. Maksimalt skattefritt gavebeløp i kalenderåret er kr 25.000,- minimum kr 500,-.

Send eller lever svarkupongen i undertegnet stand i lukket konvolutt til **Lærernes Misjonsforbund**. Hvis du er med i givertjenesten allerede, overfører du ditt gavebeløp på vanlig måte inntil du får beskjed om når avtalegiro-ordningen trer i kraft.

S v a r k u p o n g

Jeg er ny giver og vil gi min støtte til Lærernes Misjonsforbund med kr. _____

Jeg er giver fra før og ønsker å endre totalbeløpet til kr. _____

☐ Pr. måned ☐ Pr. kvartal ☐ Pr halvår ☐ Årlig

☐ Jeg ønsker skattefradrag, mitt personnummer er

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

For firma / bedrifter skrives foretaksnummer:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Iht Personopplysningsloven av 14. april 2000, informerer vi om følgende: Når du støtter oss, vil vi oppbevare informasjon om at du har gitt, og gjør oppmerksom på at du i fremtiden kan komme til å motta materiell fra oss. Vi vil ikke utlevere ditt navn og adresse til andre med unntak av eventuelle krav fra offentlige myndigheter, for eksempel skatteetaten vedrørende eventuelt skattefradrag.

☐ Jeg ønsker å benytte

Avtale Giro

Mottaker:

**Lærernes
Misjonsforbund**

Beløpet trekkes fra mitt kontonummer

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Beløpet trekkes den 20.nde i måneden

☐ Jeg ønsker ikke å motta varsel i forkant av betalingen.
(Lærernes Misjonsforbund sparer bankgebyr).

Mottakers konto:
3000.15.38094

Beløpsgrense pr trekk _____
(Må være samme som gavebeløp eller høyere)

Navn _____

Adresse _____

Postnr/sted _____

Sted _____ Dato _____

Underskrift _____

KID (fylles ut av Lærernes Misjonsforbund)

Avtalen leveres eller sendes i lukket konvolutt til

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Lærernes Misjonsforbund,
Gjennestadtunet 85, 3160 STOKKE

Samlet i bønn for rettferdighet og fred

Kvinnernes internasjonale bønnedag i Norge (KIB), som arrangeres første fredag i mars hvert år, er tilknyttet den internasjonale paraplyorganisasjonen World Day of Prayer (WDP). I 2027 fyller denne organisasjonen 100 år og tema for året er: United in prayer for justice and peace.

Verdensvidt fellesskap

Vi har bak oss et stortingsvalg som fikk god valgdeltakelse og ble et retningsvalg for vårt land. Vi lever ikke kun for oss selv og i Norge, men vi er en del av et verdensvidt fellesskap som er bundet sammen.

WDP har i alle år satt ulike land på kartet og løftet ulike gruppers utfordringer opp til oss alle.

Nigeria neste år

I 2023 ble vi minnet om de kristne kvinnene på Taiwan og den utfordrende situasjonen til nabolandet. I 2024 fikk vi be sammen med de kristne palestinske kvinnene om fred i Midtøsten og i år ble vi minnet om at vi alle er skapt unike i Gud, fra kvinnene på Cookøyene i Stillehavet. I 2026 er det Nigerias kvinner som utfordrer oss til å støtte forfulgte kristne der og minner oss om å bære hverandres byrder.

Ett i Jesus

Lærernes Misjonsforbund har sittet i nasjonalkomiteen til KIB i Norge i nesten 100 år og jeg mener at det er et viktig sted å være med.

Nasjonalkomiteen er tverrkirkelig, og vi står sammen som bedende kvinner i et verdensvidt fellesskap på tvers av andre skillelinjer.

Vi er ett i Jesus, og sammen skal vi be og arbeide for rettferdighet og fred.

Inger Marie A. Oppegård

Les gjerne mer
om bønnedagen

på <https://norgeskristnerad.no/kvinnernes-internasjonale-bonnedag/>

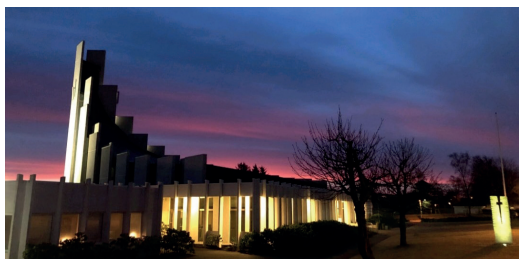

Komiteen for Kvinnernes internasjonale bønnedag i Norge samlet til møte i september: F.v. Ester Madelen Lorentzen (Norges Kristne Råd), Tone Moseid (Frikirken), Ingrid Erlandsen (Pinsebevegelsen), Ruth Bente Paulsen (Frelsesarmeen), Inger Marie A. Oppegård (Lærernes Misjonsforbund), Anne Lill Lia (DNK), Helen Byholt Lovelace (Metodistkirken.) Representanten for den katolske kirke og Baptistkirken Norge var ikke tilstede da bildet ble tatt.

På kalenderen

10. november kl. 17:00 feirer gruppene i Sandnes (85 år) og Time (65 år) i Gand kirke, Sandnes (bildet). Det blir andakt ved

daglig leder i LMF, Inger Marie A. Oppegård, og Jærklang med flere deltar med musikalske innslag. Påmelding innen 5. november, til Gunvor Afwork Nærland, tlf. 95 27 73 57. Kr. 200 i inngangspenger for smørbrød og kake.

Velkommen til regional samling for Vestfold og Telemark

13. november kl. 19:00.

Samlingen er i Skjeestua i Stokke.

Her blir det servering av pizza og frukt, og et innholdsrikt program:

Beate V. Ekenes holder andakt med tema «Gud gir vekst på Madagaskar». Det blir også bønn for Søndagsskolen, ved Ingunn Johnsen.

Karen Elisabeth Hector skal fortelle om oppgaver hun har i Misjonssambandet, med misjonærbarns erfaringer.

Det er ikke inngangspenger, men det tas opp kollekt. (Gjerne vipps)

Påmelding innen 11. november til LMF-kontoret, tlf. 41 04 69 34.

Gjør LMF kjent

I oktober skal informasjons- og organisasjonsrådgiver Kristina Hvarnes Andersen stå på stand for LMF på Veritaskonferansen (Grimstad), og på Kristne friskolers forbunds skolelederkonferanse (Gardermoen). I november skal hun sammen med Norlys og Per Grimsby stå på stand på Sørlandets lærerstevne (Kristiansand). På nyåret blir det også LMF-stand på MER-konferansen til Normisjon (Stavanger).

Vi håper at dette kan resultere i flere nye medlemmer.

Du kan også være med på rekrutteringen ved å spørre noen du kjenner. Melder de seg inn nå, er det gratis kontingent ut 2025, og de trenger ikke betale medlemsskap før 2026.

Nye medlemmer:

Björg Clausen Flydal, Ålesund
Gerd Lillian Nærland, Nærbø
Line Klavenes Berg, Tolvsrød
Rut Eli Lindebø, Harstad

Døde:

Line Rieber, Bærum
Margit Svensson, Verdal
Åse Mjåland Hauge, Bjorbekk
Olga Sværen Hegg, Stavanger
Lisbeth Margot Gradert, Halden

Hvem er vi, og hva ønsker vi?

Maria Sammut (t.v.) sammen med Inger Marie A. Oppegård, Ragnhild L. Knotten, Anne Magni Larsen.
Bak: Anna Sylvia Kielland Nielsen, Anne Hanson, Per Grimsby.

Landsstyret har nå startet på prosessen med å lage ny strategiplan for 2027-2030.

Tekst og foto: Kristina Hvarnes Andersen

Da landsstyret var samlet i september, var det også lagt opp til en workshop med Maria Sammut fra Kirkens Arbeidsgiverorganisasjon (KA). Tema var strategiarbeid.

— Maria kjenner LMF fra tiden hun jobbet i Søndagsskolen, og hun er god på å lede strategiprosesser, sier LMFs styreleder Ragnhild L. Knotten.

— *Hvordan opplevde du denne workshopen?*

— Det ble en god start på prosessen med å lage en ny strategi for vår organisasjon fram mot neste generalforsamling. Det hjelper også å få noen «utenfra» til å stille spørsmål om hvorfor vi gjør som vi gjør og å formulere verdier og mål. LMFs neste generalforsamling er i 2027.

Involvere deltakere på sommermøtet

— *Hvordan er prosessen videre nå?*

— Neste steg blir å involvere alle som kommer på neste sommermøte. Vi ønsker å få innspill basert på et bredt engasjement og synspunkter som representerer flere enn stab og landsstyre, sier styrelederen.

Neste sommermøte skal være på Hedmarktoppen 6. – 9. august.

Definere hvem LMF er

— *Hvorfor er strategiarbeid viktig, tenker du?*

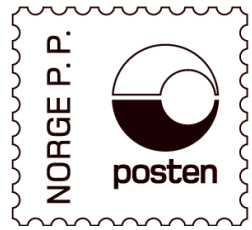
— Strategiarbeid hjelper oss å definere hvem vi er og hva vi ønsker. Vi blir også nødt til å definere verdier og mål og prioritere hva som er viktig og si hva som er mindre viktig. Det hjelper oss til å bestemme veien videre og også evaluere resultater og mål i etterkant, sier Knotten.

Daglig leder Inger Marie A. Oppegård syntes workshopen i september var nyttig:

— Jeg satte stor pris på å høre hva landsstyret hadde av gode innspill og refleksjoner. Maria ga oss gode spørsmål som skapte en god dialog.

BYPOST

Returadresse: Lærernes Misjonsforbund, Gjennestadtunet 85, 3160 Stokke

**Vil du bli medlem?
Gå inn på www.lmisj.no
eller send SMS til
41 04 69 34**

Medlemskontingent per år:

Enkeltmedlem: kr 500,-

Ekteparmedlem: kr 700,-

Studentmedlem: kr 250,-

Melder du deg inn nå, får du gratis medlemskap ut 2025